

การพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
A Development of a Logic Model for the Evaluation of Student Care
and Support System Project in the Bangkok Primary Educational
Service Area Office

ธัญชนก จันทน์แดง^{1*}, เรืองเดช ศิริกิจ², ปิยพงษ์ คล้ายคลึง³

Thananchanok Chandaeng^{1*}, Ruangdech Sirikit², Piyapong Khaikleng³

^{1*} นิสิตปริญญาโท วท.ม. (วิทยาการการประเมิน) สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Corresponding author E-mail: thananchanok82@gmail.com

² ค.ด. (การวัดและประเมินผลทางการศึกษา) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

E-mail: ruangdech@gs.swu.ac.th

³ ค.ด. (การวัดและประเมินผลทางการศึกษา) อาจารย์ ดร., สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

E-mail: piyapongk@gs.swu.ac.th

Received: December 15, 2023 / Revised: April 7, 2024 / Accepted: June 16, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และ 2) ประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ วิจัยดำเนินการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 พัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการ จากเอกสารและการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ 1) ผู้บริหารของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ท่าน และ 2) ผู้รับผิดชอบโครงการ และครูผู้สอนของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 โรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสรุปเป็นโมเดลสำหรับประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระยะที่ 2 การประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือ กรณีศึกษาโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ โดยประเมินเอกสารและบุคคล เอกสาร ประกอบด้วย รายงานสรุปผลโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ แหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคล ได้แก่ ครูผู้สอนของโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 29 คน นักเรียน 181 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

ผลการประเมินโครงการ พบว่า ปัจจัยนำเข้ามี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) งบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง 2) ครูผู้รับผิดชอบ อยู่ในระดับดี 3) คู่มือ อยู่ในระดับดี กระบวนการมี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ขั้นตอน

การช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับดี ผลผลิต มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) นักเรียนมีความเสี่ยงด้านที่เป็นปัญหาลดลง อยู่ในระดับดี 2) นักเรียนรู้จักตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง 3) นักเรียนเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาได้ อยู่ในระดับปานกลาง ผลลัพธ์ มี 2 ประการ ได้แก่ 1) นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับดี 2) นักเรียนสามารถบริหารจัดการชีวิตในการเรียนได้ อยู่ในระดับปานกลาง ผลกระทบ มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อยู่ในระดับดี 2) นักเรียนใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข อยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : โมเดลเชิงตรรกะ, โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, การประถมศึกษา

Abstract

The objectives of this research are as follows: 1) to develop a logical model to evaluate the student support system project of schools under the authority of the Bangkok Primary Education Area Office; and 2) to evaluate the student support system project of schools under the authority of the Bangkok Primary Education Area Office: a case study of Pibool Uppatham School. The method of conduct this research were divided into two phases: Phase One developed a logical model to evaluate the student support system project of schools under the authority of the Bangkok Primary Education Area Office. The key informants included the following:

1) school administrators who have successfully developed a student support system program; and 2) the people in the project and teachers of the school who have successfully developed the student support system project in five schools. Phase Two was the evaluation of the student support system project of schools under the authority of the Bangkok Primary Education Area Office: a case study of Pibool Uppatham School by evaluated documents and people. The Summary Report of Pibool Uppatham School's Student Support System Project Individual data sources included 29 teachers, and 181 students.

The assessment results of the student support system project was a case study of Pibool Uppatham School found the following about the input and consisted of three components: 1) the budget was at a high level; 2) the teachers were at a high level; 3) the handbook was at a high level and the process consisted of one component; 4) the process of helping students was at a high level and the product consisted of three components; 5) the students had a lower risk of problems was at a high level; 6) the students knew themselves was at moderate level; 7) the students understand how to solve problems was at moderate level

and impact consisted of two components; 8) students had higher academic achievement at a moderate level; and 9) students can live happily in society at moderate level.

Keywords : Logic model approach, Student support system project, Elementary education

บทนำ

การบริหารจัดการด้านการศึกษาทุกยุคทุกสมัยล้วนมีเป้าหมายหลัก คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

ในการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามความมุ่งหวังของสังคมโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียน ก็เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาการแข่งขันทุกรูปแบบ ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด ซึ่งล้วนแต่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคน จนนำไปสู่การเกิดปัญหา และสภาวะวิกฤติทางสังคม เด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันจำนวนมาก ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และคนทำงานเกี่ยวกับเด็กจะใช้ความรักความปรารถนาดีอย่างมากมายเพียงใดก็ตามก็ไม่อาจพิทักษ์ปกป้อง และคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ จากการประมวลสถิติข้อมูลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนของหน่วยต่าง ๆ พบว่าเด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอื่น ๆ ส่วนหนึ่งมักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552) สถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชนไทยในศตวรรษที่ 21 กำลังเผชิญกับความเสี่ยงมากมาย อันเกิดจากสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันตรายที่ล้อมรอบตัวเด็ก เด็กและเยาวชนจำนวนมากซึมซับพฤติกรรมความรุนแรง สื่อลามกอนาจาร เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในแหล่งมั่วสุม และอื่น ๆ จนพฤติกรรมเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตร่วมสมัยของเด็กและเยาวชนที่เติบโตขึ้นทุกวัน (สมพงษ์ จิตระดับ และอภิญญา บุญเชื้อ, 2551)

ด้วยสภาพและปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนดังได้กล่าวถึงข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข จัดทำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ในโรงเรียนที่ดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีแนวทางในการดำเนินงาน โดยกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการและจุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมอบหมายให้ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน(ฉก.ชน.สพฐ.) ดำเนินการขับเคลื่อนดำเนินงาน โดยคำนึงถึงสิทธิของนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม ตลอดจนพัฒนาบุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน งานระบบการดูแลช่วยเหลือเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดนโยบายสำคัญให้โรงเรียนทุกแห่งต้องดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

สำหรับการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ได้มีการจัดทำโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ และให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีแนวทางร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบหรือรับการประเมินได้ (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2551)

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ซึ่งประกอบด้วย 1) การประเมินสภาวะแวดล้อม 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า 3) การประเมินกระบวนการ 4) การประเมินผลผลิต (สฤชดี วิวาสุ, 2564; วีรวิภา อุบลจันทร์ และคณะ, 2565) ยังไม่พบการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือโดยใช้โมเดลเชิงตรรกะ และจากการติดตามของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563) จะประเมินผลการดำเนินงานตรงตามวัตถุประสงค์ระบบการดูแลช่วยเหลือ ยังไม่เน้นการประเมินกระบวนการหรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการทำให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้แนวทางหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดความชัดเจนของผลลัพธ์ คือ โมเดลเชิงตรรกะ ซึ่งเป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เชื่อมโยงระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process) ที่สามารถนำไปสู่ผลผลิต (Output) และผลที่ตามมา ซึ่งรวมเป็นผลลัพธ์ที่คาดหวัง (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2562) โดยวิธีการสร้างโมเดลเชิงตรรกะ มี 3 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน โปรแกรม 2) การดำเนินการโปรแกรม และ 3) การประเมินโปรแกรม เครื่องมือของโมเดลเชิงตรรกะที่ใช้ใน

การประเมินจะเป็นแผนภาพเพื่อนำไปสร้างตัวบ่งชี้ในลักษณะต่าง ๆ แนวคิดการประเมินประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ ปัจจัยนำเข้า กิจกรรม ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ (กมลชนก วุฒินาโน, 2562)

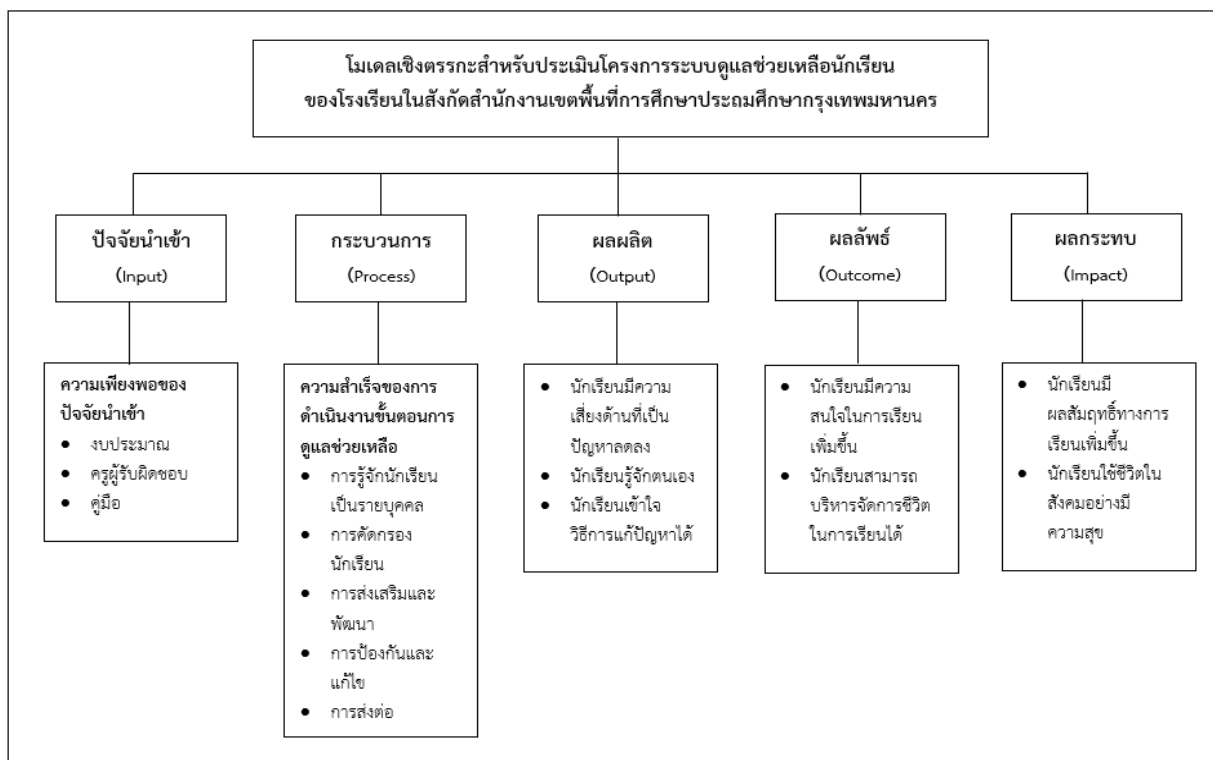
จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะ (logic model) เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ซึ่งผลงานวิจัยนี้จะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปัจจัยนำเข้า กิจกรรม ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ได้สารสนเทศจากโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินผลโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตลอดจนได้แนวทางในการออกแบบกระบวนการดำเนินงานหรือกิจกรรมของโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้ทราบถึงปัญหา ข้อดี ข้อเสีย ความเป็นไปได้ และแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการ สามารถเป็นข้อมูลในการวางแผนหรือกำหนดนโยบายของผู้บริหารในอนาคตได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์

กรอบแนวคิด

การพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน วิธีการพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะ (Logic Model) ต้องมีการสร้างองค์ประกอบตามรูปแบบของโมเดลเชิงตรรกะพื้นฐานซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2552) สำหรับประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และประเมินผลโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 พัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลงานวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มผู้ให้ข้อมูลงานวิจัย ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารโรงเรียนของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ท่าน

2. ผู้รับผิดชอบโครงการ และครูผู้สอนของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปี 2563 - 2564 จำนวน 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบย่อยของโมเดลเชิงตรรกะ สำหรับประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัย ประกอบด้วย

1. อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการวัดและประเมินผล มากกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน
2. ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์การทำงานในด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือมากกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน
3. ผู้รับผิดชอบโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 ท่าน โดยผู้วิจัยคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ระยะที่ 2 การประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร และแหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคล มีรายละเอียด ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร ประกอบด้วย รายงานสรุปผลโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. แหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคล เป็นครูผู้สอนของโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 29 คน และนักเรียน จำนวน 181 คน ด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือวิจัย

1. แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความชัดเจนในการสื่อความ ความถูกต้องเหมาะสม และความครบถ้วนของรายการองค์ประกอบต่าง ๆ ของโมเดลเชิงตรรกะผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67–1.00

การปรับปรุงแบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2. แบบสอบถามเพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ในด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Activities) ด้านผลผลิต (Output) ด้านผลลัพธ์ (Outcome) และด้านผลกระทบ (Impact) มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67–1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีการดำเนินการในระยะเวลาที่ 1 โดยการติดต่อประสานงานกับผู้รับผิดชอบโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้บริหารสถานศึกษาที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และติดต่อประสานงานขอความร่วมมือในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของโมเดลเชิงตรรกะ และในระยะเวลาที่ 2 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อประเมินโครงการในรูปแบบออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

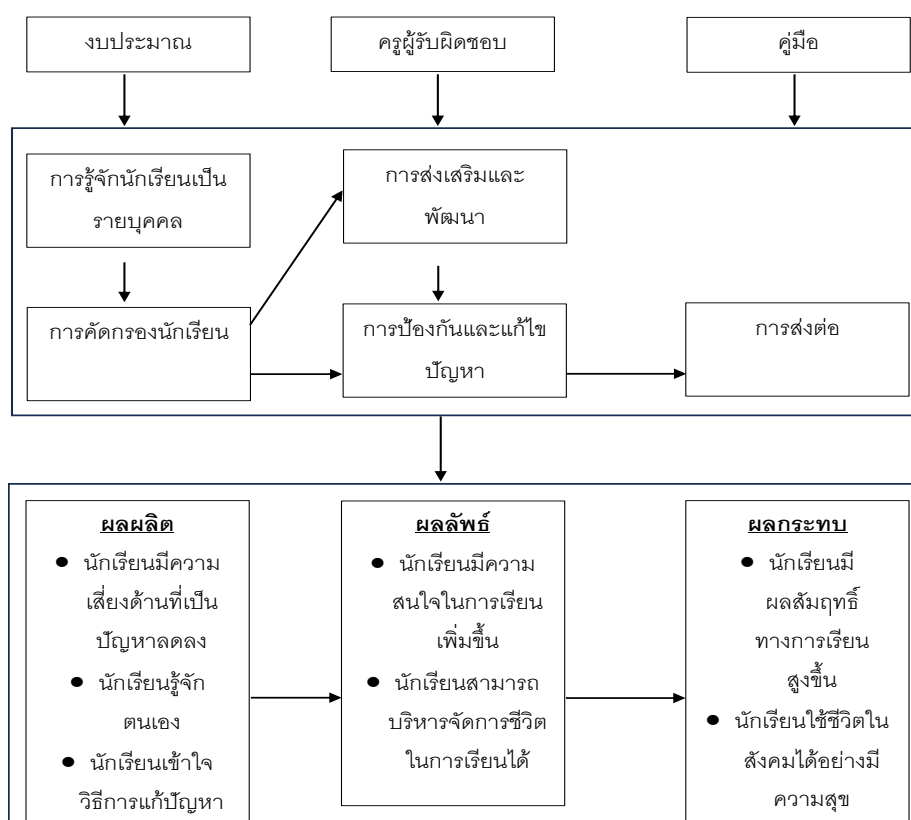
1. ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร และการสัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา
2. ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

การพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการประจำปี 2563 – 2564 จำนวน 5 โรงเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดรูปแบบโมเดลเชิงตรรกะ (Logic Model) ทำการสังเคราะห์ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และนำองค์ประกอบต่าง ๆ มาจัดให้สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว จากนั้นนำแบบร่างโมเดลเชิงตรรกะที่ได้สังเคราะห์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมโดยใช้แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบย่อยของโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ได้ผลการพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 โมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

2. ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์

ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ด้วยแบบสอบถาม แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

2.1 ผลการประเมินจากครู ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายข้อ

ผลการประเมินจากครู	Mean	SD	ระดับ
1. งบประมาณที่ใช้ในโครงการมีเพียงพอ	3.62	0.83	มาก
2. ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.31	0.81	มาก
3. ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน	4.03	0.94	มาก
4. ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา	3.86	0.85	มาก
5. ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.90	0.88	มาก
6. ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียน	4.03	1.10	มาก
7. ความครบถ้วนของคู่มือด้านองค์ประกอบของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.00	0.47	มาก
8. ความครบถ้วนของคู่มือด้านกระบวนการและขั้นตอนของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.79	0.69	มาก
9. ความครบถ้วนของคู่มือด้านบทบาทหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.90	0.79	มาก
10. ความครบถ้วนของคู่มือด้านเครื่องมือที่ใช้ในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.79	0.79	มาก
11. ความครบถ้วนของคู่มือด้านแนวทางการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน	3.62	0.74	มาก
12. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.41	0.50	มาก
13. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียน	4.31	0.61	มาก
14. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนา	3.79	0.89	มาก
15. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.86	0.97	มาก
16. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการส่งต่อนักเรียน	3.83	0.85	มาก
รวม	3.94	0.79	มาก

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายข้อ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.79$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 12 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.41$, $SD = 0.50$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 13 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.61$) ข้อที่ 2 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.81$)

2.2 ผลการประเมินจากนักเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมของนักเรียน

ผลการประเมินจากครู	Mean	SD	ระดับ
1. นักเรียนรู้จักตนเอง เช่น จุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง	3.47	0.65	มาก
2. นักเรียนเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาได้	3.78	0.60	มาก
3. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น	3.99	0.62	มาก
4. นักเรียนสามารถบริหารจัดการชีวิตในการเรียนได้	3.80	0.57	มาก
5. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	4.02	0.65	มาก
6. นักเรียนสามารถบริหารจัดการชีวิตในการเรียนได้	3.91	0.68	มาก
7. นักเรียนใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข	3.63	0.69	มาก
รวม	3.80	0.64	มาก

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมของนักเรียนรายข้อ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.64$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 5 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.65$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 3 นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.62$) และ ข้อที่ 6 นักเรียนสามารถบริหารจัดการชีวิตในการเรียนได้ ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.68$)

2.3 ผลประเมินตามตัวชี้วัด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลประเมินตามตัวชี้วัดการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินงาน	ผลประเมิน
ปัจจัยนำเข้า			
งบประมาณ	ความเพียงพอของงบประมาณ	คิดเป็นร้อยละ 72.41	ปานกลาง
ครูผู้รับผิดชอบ	ร้อยละของครูผู้รับผิดชอบที่มีความรู้ความสามารถด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ 80.55	ดี
คู่มือ	ความครบถ้วนของเนื้อหาที่จำเป็นในคู่มือ	คิดเป็นร้อยละ 76.41	ดี
กระบวนการ			
ขั้นตอนการช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ 80.83	ดี
ผลผลิต			
นักเรียนมีความเสี่ยงด้านที่เป็นปัญหาลดลง	ร้อยละของนักเรียนที่มีความเสี่ยงด้านที่เป็นปัญหาลดลง	คิดเป็นร้อยละ 86.13	ดี
นักเรียนรู้จักตนเอง	ร้อยละของนักเรียนรู้จักตนเอง	คิดเป็นร้อยละ 69.39	ปานกลาง
นักเรียนเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาได้	ร้อยละของนักเรียนเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาได้	คิดเป็นร้อยละ 74.59	ปานกลาง
ผลลัพธ์			
นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของนักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น	คิดเป็นร้อยละ 76.13	ดี
นักเรียนสามารถบริหารจัดการชีวิตในการเรียนได้	ร้อยละของนักเรียนสามารถบริหารจัดการชีวิตในการเรียนได้	คิดเป็นร้อยละ 74.92	ปานกลาง
ผลกระทบ			
นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	ร้อยละของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	คิดเป็นร้อยละ 76.02	ดี
นักเรียนใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข	ร้อยละของนักเรียนใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข	คิดเป็นร้อยละ 69.17	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวชี้วัด กรณีศึกษาโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ พบว่า ตัวชี้วัดที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี มี 6 ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดที่มีร้อยละมากที่สุด คือ ร้อยละของนักเรียนที่มีความเสี่ยงด้านที่เป็นปัญหาดุล (ร้อยละ 86.13) รองลงมาได้แก่ ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน (ร้อยละ 80.83) และ ร้อยละของครูผู้รับผิดชอบที่มีความรู้ความสามารถด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากขึ้นไป (ร้อยละ 80.55)

อภิปรายผล

1. การพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบหลักของโมเดลเชิงตรรกะ ประกอบด้วย 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ งบประมาณ ครูผู้รับผิดชอบ และคู่มือ 2) กระบวนการ (Process) ได้แก่ ขั้นตอนการช่วยเหลือนักเรียน 3) ผลผลิต ได้แก่ นักเรียนรู้จักตนเอง และนักเรียนเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาได้ (Output) 4) ผลลัพธ์ (Outcome) ได้แก่ นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น และนักเรียนสามารถบริหารจัดการชีวิตในการเรียนได้ และ 5) ผลกระทบ (Impact) ได้แก่ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งโมเดลเชิงตรรกะที่ได้จากวิจัยเป็นโมเดลที่มีผลลัพธ์สอดคล้องกับแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) กล่าวถึงประโยชน์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้ 1) นักเรียนได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง และตรงตามสภาพปัญหาของแต่ละคน 2) นักเรียนรู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง คุณธรรมจริยธรรม และความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค 3) นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข และได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพรอบด้านสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กล่าวคือ ให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ด้วยความร่วมมือของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน ชุมชน สังคม และครอบครัว ของนักเรียนเองด้วยสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มีผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของคน ซึ่งมีความซับซ้อนมากขึ้น หลายครอบครัวมีเวลาและใกล้ชิด เพื่อดูแลอบรมสั่งสอนลูกหลานลดน้อยลง ตัวนักเรียนเองที่เป็นเยาวชนที่มีประสบการณ์ในชีวิตไม่มากนัก รู้เท่าไม่ถึงการณ์ จึงทำให้เกิดปัญหากับตนเองและสังคมได้ง่าย ดังนั้น ความจำเป็นในการสร้างระบบภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็ง การมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจนจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยดำเนินการควบคู่ไปกับระบบการจัดการเรียนการสอน

นอกจากนี้การพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ยังช่วยให้เห็นภาพของการดำเนินงานโครงการที่เป็นระบบ ความสัมพันธ์ระหว่างกันขององค์ประกอบต่าง ๆ ตั้งแต่ทรัพยากรที่ใช้ (ปัจจัยนำเข้า) กิจกรรมที่ดำเนินงาน และผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ) ทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจเป้าหมาย และวิธีการทำงานทั้งหมด ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการ (อุทัยทิพย์ เจีย

วิวรรณกุล, 2565) ต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่ส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการ กระบวนการดำเนินการ และผลผลิต เท่านั้น (สุวิมล ทัยอ่อน และคณะ, 2566)

2. ผลการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับดี และตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีความเสี่ยงด้านที่เป็นปัญหาลดลง และระดับความสำเร็จของการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน มีร้อยละมากกว่าตัวชี้วัดอื่น แสดงให้เห็นว่า งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันและแก้ปัญหาของนักเรียนได้ โครงการนี้มีประโยชน์กับนักเรียน (อาสณี นิสาแล๊ะ, 2555) และเมื่อพิจารณาตัวชี้วัดในองค์ประกอบแต่ละด้าน ตัวชี้วัดโดยรวมในแต่ละด้านมีผลประเมินอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านผลกระทบที่มีตัวชี้วัดอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร การนำองค์ประกอบของโมเดลในแต่ละด้านไปใช้ควรมีการปรับให้เหมาะสมกับบริบท ความพร้อมด้านปัจจัยต่าง ๆ ของโครงการที่โรงเรียนจัดทำขึ้น และสอดคล้องกับนโยบายหรือแนวทางการดำเนินการตามเป้าหมายของโครงการแต่ละโรงเรียน โดยเฉพาะขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานสามารถดำเนินงานให้สำเร็จได้นอกจากที่โมเดลเสนอ เพื่อให้การดำเนินงานของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และประสบความสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังตรงตามเป้าหมายของสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการใช้โมเดลเชิงตรรกะมาติดตามการดำเนินงานโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละปี เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดอื่น เช่น เอกชน หรือบริบทที่หลากหลาย เช่น นอกเมือง ในเขตเมือง

2. ควรตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดลเพื่อให้สรุปอ้างอิงได้ในวงกว้างโดยใช้สถิติทดสอบ เช่น Regression analysis

รายการอ้างอิง

- กมลชนก วุฒินาโน. (2562). การพัฒนาโมเดลเชิงตรรกะสำหรับประเมินกระบวนการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐแห่งหนึ่งโดยประยุกต์ใช้มาตรฐานการประเมินอภิมาน. (ปริญญาณพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- วีรวิภา อุบลจันทร์ และคณะ. (2565). การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในเขตพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวันบุรี. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์, 7(4), 101-116.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2562). ทฤษฎีการประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ จิตระดับ, อภิญา บุญเชื้อ. (2551). หลักสูตร “สิทธิเด็กและวางแผนท้องถิ่นเพื่อเด็กและเยาวชน”. กรุงเทพมหานคร: ธรรมดาเพลส
- สฤณี วิวาสุ. (2564). การประเมินโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 8(8), 296-297.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2563. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2564. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุวิมล พัยอ่อน และคณะ. (2566). การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านพารา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากันต์. วารสารพุทธศาสตร์ มจร อุบลราชธานี, 5(2), 2565-2578.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2552). การออกแบบและประเมินโครงการโดยใช้ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง. วารสารการวิจัยสังคมศาสตร์, 16, 7-25.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2559). วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา: จุดประกายความคิดใหม่. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดไอคอนพรินติ้ง.

อุทัยทิพย์ เจียวิวรรณกุล. (2565). แนวคิดจำลองเชิงตรรกะ (*Logic Model*) กับการประเมินโครงการ.

โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้น
จาก [https://e-learning.oae.go.th/uploads/course_schedule/attach/rpp9vgbcunoi4k_แนวคิดแบบจำลองเชิงตรรกะ20\(3%20D%20Logic%20Model\).pdf](https://e-learning.oae.go.th/uploads/course_schedule/attach/rpp9vgbcunoi4k_แนวคิดแบบจำลองเชิงตรรกะ20(3%20D%20Logic%20Model).pdf)